

B. C. D. 12

DISSERTATIO JURIDICA

DE

PARTU
SEPTIMESTRI

QUAM

PRÆSIDE

DN. JEREMIA EBERHARDO

LINCKIO,

Jur. Publ. & Pand. P. P. O. & Cap.

Thomani Canonico,

SOLENNI *Censuræ subijciet*

Ad diem 10. Februar. M DCC XXXIV.

JOH. BAPTISTA LE GOULLON DE COIN
METENSIS.

~~~~~
ARGENTORATI,

Literis GEORG. ADAMI PIESCKERI, Univ. Typogr.

DEO,
PATRIÆ,
PARENTIBUS
PATRONIS
ET
AMICIS.

DISSERTATIO JURIDICA
DE
PARTU SEPTIMESTRI.

§. I.

Artum Septimestrem, qui septimo mense nascitur, hic intelligimus. Verū cum hujus terminus a quo duplex sit, alius *conceptionis*, alius *nuptiarum*; duplex quoque partus Septimestris significatio prodit. De priori prius.

Homines concipiuntur momento, sed sensim maturescunt, suisque periodis in lucem procedunt. Novem vel decem Mensibus magnificum hunc Natura laborem miraculique plenissimum absolvit ordinariè. Citiùs quàm par est partum præcipitans, *abortum* facere dicitur, cui jura hominum, ut mortuo, Leges auferunt. Partus autem indubie abortivus is erit, qui, quamvis vivat, ob maturitatis defectū, vitalis esse nequit. Maturitas enim vitalem reddit. Quo vero mense partus vivens utero exclusus maturus vitalisq; habeatur, aut ab eo, qui Pater esse dicitur, generatus esse censeatur; Juris Consultorū eò magis interest

A 2

scire,

fcire, quò certius est, ab hac sola quaestione præjudiciali, jura partus vel propria vel transmissa, proli legitimæ vel illegitimæ dependere. Ni enim partus perfectus sit, homo non est, nec statu hominis gaudebit, neci cohærentia vel exercebit, vel in alios derivabit jura. Et utut perfectus, ni intra tempus post nuptias venerit legitimus, aut alienus erit, proinde illegitimus, aut præcocem conjugum prodet complexionem.

§. II.

Ante septimum Mensem à die conceptionis computando, non nisi abortum nasci, huncq; non nisi ex miraculo vivere posse tradiderunt Medici. *Vid. Zacch. quæst. Med. Leg. Tit. 2. q. 2. m. 10. 16.* Unde pro mortuo habent, qui vivere nequit. Septimo tamen mense natum ob auctoritatē Hippocratis perfectum esse partum, *Paulus Jctus* docuit, hancque sententiam suo tempore acceptam fuisse dixit in *l. 12. ff. de Stat. Hom.* Perfectum autem partum intelligunt, qui organa ad vitam ducendam & ratiocinandum necessariis non destituitur; brevissimis, qui rationalis & ad tempus saltē vitalis est; licet sit ratione membrorum imperfectus, aut non integrum animal editum sit. Equidem perfectum est, quod omnibus suis partibus juxta *l. 1. ff. de O. J.* constat, perfectioni tamē essentiali partium integrantium defectus nil demit. Sed cum lex septimo mense natum dicit, non utique mensis completionem requirit, sed saltem initium, prouti hoc ipsum confirmat in *leg. 3. §. 12. de suis & leg. hered.* *ULPIANUS*, dicens: *De eo autem, qui centesimo octogesimo secundo natus est die, Hippocrates scripsit, juxta tempore videri natum.* Medicorum auctoritati recte hic innititur Juris Consultus, quia cuilibet artificio in sua arte fides est adhibenda; præcipue, cum

eum tempora nascendi sint incertissima. Non inora-
mur ratiocinia Pythagoræ, Censorini, Astrologorum,
qui partim proportionibus numerorum Musicorum,
partim septenario numero, partim regiminibus Pla-
netarum partus formationem adscribunt; certè hæc
ut obscura, vaga, inepta, negligimus.

§. IIL

Si septimestris partus bonus est, ut recusemus
octimestrem, à minori ad majus ductū dissuadet argu-
mentum. Inveniō tamen stringens dubium. Octavo
equidem mense natum plane non vivere posse ex eodē
Hippocrate *lib. de Carn. & de Sept. & oct. partu*, ut & ex
experientia *Zacchias Tit. II. Quest. Med. Leg. I. n. 50.* de-
ducit, imò & septimestrem ut plurimum interire
docet idem Hippocrates l. c. Quid est ergo, quod
Hippocrates citetur? Certè aut falsò allegatus vide-
tur, aut si septimestrem partum vivere posse, ut ut
ægre, dixit, eadem autoritate, qua septimestris par-
tus vitalis esse judicatur, octimestris vitalis non judi-
cabitur. Hinc & *Lalamantius & Fortunatus* à *Zacchia*
citati utrumq; partum pro abortivo habent. Verum
salva res esse videtur, Septimestrem partum ut plurimū
interire saltem Hippocrates dixit; vivere posse non ne-
gavit, licet rarò id contingat. Imò imperitiæ eos nota-
vit in *libro de Carn. in f.* qui hoc negant, simul septi-
mestrem partum pro ratione natum esse dixit *Lib. de*
Nat. puer. Possibilis itaq; vitalitas, & in naturæ gremio
radicata. Leges autem semper in æquiores, mitio-
rem, humaniorem, quoties id evidens injuria non im-
pedit, inclinant. Quod vero octimestrè attinet, auto-
ritatē Hippocratis reveremur quidē, sed, ob contrariā
quam alii non minus celebres Medici in nos propa-
garunt

garunt experientiam, non credimus ea Hippocratem Medicinam invasisse Tyrannide, ut soli sibi fidem haberi prætenderit. Cui certè alia convincens accedit ratio, quod tempus procedens maturitatè augere debeat magis, quam diminuere. Quamvis autem tales partus imbecilles sint, vitamq; ut plurimum diu non trahant, ab imbecillitate tamen ad imperfectionem partus argumentari non licet. Non enim hic quæstio est de sanitate & vigore prolis, sed de vitalitate, i. e. an possibile sit, ut spiritum ducere possint, ut sint debiles, morbosique. Octimestris itaque recipiendus, aut si non recipiatur & septimestris rejiciendus *Zacch. c. l. q. 4. n. 45.*

§. IV.

Sed quid de *Cæsonibus, Cæsaribus, seu exfectis* septimo mense judicandum? *Eruntne & illi perfectis partibus annumerandi?* Certè exfectus natus non est, nec impellente aut ita ordinante natura procedit; imò invitæ naturæ extorquetur. Hinc partus dici nequit. Falsum enim est, eam peperisse, cui mortuæ filius exfectus est juxta *l. 182. §. 1. de V. S.* Ante naturæ terminum ergo venisse censebitur, adeoque perfectus partus nomen haud adipiscetur. Sed ex altera parte insufurantem mihi audio *Ulpianum*, qui in *l. 12. ff. de lib. & posth. hered.* natum accipit, *etsi exfecto ventre editus sit* conf. *l. 6. in f. pr. ff. de inoff. Test. l. 141. ff. de V. S.* Nam & ea mulier, cum moreretur, creditur filium habere, quæ exciso utero edere possit. *d. l.*

§. V.

Quò me vertam, ferè hæreo. Rem in hypothesi arbitrio Judicis committo; qui, vitalis an sit, apud Medicos explorabit. In Thesi autè septimestrè *Cælonè* perfectis par-

partibus statim annumerarem. Nam septimo *natura* mense, perfectum esse partum dicitur ob auctoritatem Hippocratis, qui eo tempore à natura foetum in orbem propelli posse autumavit. Ast si septimo exfecatur mense, naturali motu venire non voluisse, nec potuisse merito præsumetur. Itaque septimo mense natus in dubio habebitur pro perfecto; exsecutus eodem mense, in dubio pro imperfecto; nisi spiritum duxerit, hoc enim lex 12. ff. de lib. & posth. requirit. Idem & de partu, qui ante tempus hoc aut morbi aut affectus violentia præcipitatur, iudicium ferre haud vereor.

§. VI.

Septimestris ergo partus secundum ea quæ dixit, humano juris commercio fruetur. Baptizabitur ergo; ingenuus nascetur, etiam si paulo ante partum i. e. ante centesimum octogesimum secundum diem mater manumissa sit; servus erit, si post eum demum mater manumitteretur arg. l. 3. §. 12. ff. de suis & leg. her. Succedet matri superstes, licet momento denatus, mater namque hereditatem in patrem, fratresque ordine transmittet: Rumper testamentum, etiam si non integrum animal editum sit, non obstante l. 3. C. de posth. hered. inst. querelam inoff. test. instituet, hancque ad hæredes transmittet, quæque sunt hujus generis alia faciet.

§. VII.

Quid autem dicemus de secunda significatione partus septimestris, scilicet ante octavum mensem à die nuptiarum computatum venientis? *Eritne legitimus?* credeturne Maritus, qui antea cum Sponsa non concubuit, pater esse. Equidem si Maritus præmaturam cum Uxore sua *συνοίαν* fatetur, partus non tantum sexto Mense, sed unico post nuptias celebratas momento superveniens, utpote legitimo.

timo in matrimonio natus, legitimus sine dubio erit; Neq; tantum legitimatus hic dici potest per subsequentes nuptias, cum hæ partū præcesserint. Conceptio quidē ipsa legitimatur per subsequens matrimoniū, proles tamē post hoc & in hoc legitima nascitur. Ast magna & ardua, honoremque utriusque Conjugis attinens controversia prodit tunc, cum partum septimestrem Maritus negat ex se natum esse. Ante septimum à nuptiis mensē conceptum naturaliter partum perfectum ad lucem protrudi non posse Medicorum & præcipuè Hippocratis communis est sententia. Si itaque ante hoc tempus advenit, aut Maritum aut parasitum nuptias prævenisse credendum est. Sexto mensē tamen venientem legitimum esse, atque rumpere testamentum posse *Carpzovium p. 3. Const. 17. Def. 18. Brunnem. ad l. 3. C. de postb. hered. inst. Bald. Consil. 113. n. 5. & alios apud Peregr. desideic. art. 43. n. 29. statuisse refert Coccejus in Jure Controv. ad Lauterb. ad tit. de his qui sui vel alieni jur. Ast cit. Brunnem. plane l. c. contrarium habet. Quin & Lex 12. de statu hom. solum Septimum Mensē perfectioni & legitimitati partus adsignat. Hæc enim ita ratiocinatur: quia autoritate Hippocratis Doctissimi Viri septimo mense perfectus partus nasci potest, idē credendum est, eum, qui ex justis nuptiis septimo mense natus est, justum filium esse.*

§. VIII.

Verum & huic septimestri partui controversiam status movet idem Doct. COCCEJUS in Jure suo controver. l. c. qui non putat talem partum, causa non cognita, invito Marito obtrudi posse 1. quia hoc mense partum perfectum nasci rarentissime contingit; itaq; id præsumendum esse, quod plerumq; non quod tam raro accidit 2. quia præsumendum pro eo, quod naturale est, & pro ordine, quem natura servare solet:

Partus

Partus autem septimo mense veniens sanus & firmus regulariter utero non protruditur: Siquidē experientia testatur, cum esse mollem & debilem, hinc fortissimam nasci præsumptionem, firmum, ac robustum septimestrem non in conjugio, sed ante conceptum esse. Hinc accuratè partûs circumstantias esse considerandas ait, inspiciendam membrorum mollitiem aut firmitudinem, Medicosq; consulendos, lineamentorumque examinandam similitudinem. Unde §. contra partum septimestr. in Facult. Viadr. A. 1691. pronunciatum esse in causa personæ illustris, in qua matresfamilias risisse perhibentur, cum audissent Advocatos defendere, partum sanum atque robustum septimo mense nasci posse, quod & 6 multo magis in successibus principatum considerandum esse putat, quo majus hic est præjudicium Mariti, liberorum, cognatorum. Deniq; 7. Aristonem allegat, qui septimo mense natum regno exclusit apud *Pausaniam l. 3. Herodot. l. 6 n. 156.* Gerhardumq; Holsatiæ Comitem, qui, ut legitur apud Zacchiam idè Conjugem repudiavit.

§. X.

Verum cum causa partûs favorabilis sit maximè, nec tam facile delictum præsumendum sit, cum insuper expressum textum, qui septimestrem partum legitimum pronunciat, habeamus; exempla quoque prostant certissima partuum sanorum septimo mense editorum, *in dubio*, etiamsi partus sanus, firmus & robustus sit, contra patrem pro matris pudicitia pronunciarem, quamvis formido oppositi hic non cesset. Nam quia si pro Marito pronunciaretur, major injuriæ formido mentem incesseret, si castitatem & pudicitiam Uxoris infamarem, filioque qui legitimus esse posset, omnem successionem adimerem u

B

rem u

remus; quia alias melius est mille nocentes absolvere, quam unum innocentem condemnare, cautissimè procedendum est. Si enim semel aliquid factum est, semper id contingere poterit, proinde in re tam periculosa magis benignitati, quam severitati indulgere debemus. Dixi in dubio: Nam si foemina, quæ septimo mense parit, stupri jam esset antea convicta aut alias dissolutam durante matrimonio transgisset vitam, commercii que inhonesti atqueretur, in Coccejanam sententiã mihi transeundum fore faterer.

§. IX,

Opus tamen est, ut etiam respondeamus speciosis, quæ reposuit, argumentis Coccejus. Esto *partum* hoc mense rarentissimè nasci; Si tamen conjux sit, cui nulla potest opponi vitæ turpitude, ob solamne raritatem casus, possibilitatem legitimorum natalium negare debebimus? Tenediam certe securem Judici hoc in casu extorquet lex nostra 12. quæ expressè septimo mense natum, justum esse filium credere jubet *ided*, i. e. ob hanc rationem, *quia septimo mense perfectum partum nasci posse tradit Hippocrates*. Hinc præsumtionis vis, quæ ex eo, quod ut plurimum fieri solet, aciem suam accipit, vi legis quidè obtunditur, quæ de casibus raris disponit. Alias Lex ad ea, quæ frequenter, non aptatus quæ raro accidunt aut ex inopinato. Sed inter leges, quæ raros decidunt casus, Regulæ istæ generales silere debent. Premit quidem propius casus, quando septimestris partus firmus est & sanus, cum regulariter partus hi molles sint & debiles. Et fateor hanc conjecturam in Jure non futuram esse de nihilo, si famina diffamata vitæ peperisset. Ast quia Hippocrates

erates aliique Medici statuunt: septimo mense perfectum nasci posse; sub perfectis non tantum debiles sed & sanos firmosque sine dubio intellexerunt. Cui accedit, quod ne hoc decisum, an *omnes septimo mense nati sint indistinctè imbecilles?* Periculum partus furtivi & suppositi quidè timere triste est; Sed Lex, quæ septimo mense natum, post nuptias justum esse jubet, præsumptio honestatis & probitatis, periculum injuriæ grandis in proprio sanguine commitendæ & exemplum talium partuum, maritum solari debent. Certè, si repudiaret, suo honori parum velificaretur, & tamen semper cum formidine oppositi id faceret; si agnosceret, prope certus esset, quod non magnam facturum sit injuriam. Nam aut partus proprius, aut alienus est; si est proprius, justitiam facit; si est alienus, cum adoptat, & sic tantum juri proprio, non tertio præjudicat, utpote si quod adest, quærendum ut plurimum est, non quæsitum. Præjudicia denique legem non faciunt; & casus, qui inter Principes accidere possunt, tanquam juris publici, nostros hic non facimus.

§. X.

Quis autem probabit in casu sextimestris partus? pro quonam erit præsumptio? an *pro accusante*, an *pro accusata*? si sc. ante septimum mensem veniat proles. Maritus non vult agnoscere partum; Negat se ejus autorem esse, simul inculcat adulterii Uxorem. Uxor se fundat in præsumptione generali honestatis; Denique negat se alium in communionem thori admisisse. Quid si Maritus pertæsus jam forsan conjugii, proprium præcoci concubitus delictum sub alieno scelere in fraudem uxoris tegere vellet? Ast adest indicium grande contra Uxorem militans, quod est *præcocietas partus*. Delictum ejus certum est, sive cum Marito, sive cum peregrino anticipaverit coitum. Mariti

riti autem delictum incertum adhuc est. Itaque videndum, an antea familiariter, in domo vel extra domum cum sponſa vixerit nec ne? Si illud, Uxoris aſſertioni; ſi hoc, Mariti negationi juratæ ſtandum erit. Si tamen aliunde certum eſt, Maritum ante nuptias cum Uxore non potuiſſe miſceri, contra Uxorem ſine dubio evidens ruptæ fidei conjugalis argumentum erit, ſi ſc. ſextimeſtris partus, perfectus, robustus, viralisq; eſſet. Secus ſi abortivus, aut imbecillis, aut vi morbi, affectuumque intemperantia extruſus, aut in tali ſtatu utero ante ſeptimum menſem exciſus fuiſſet.

T A N T U M.

ULB Halle

3

004 592 964

Mer 1 + 12

B. C. D. 12

DISSERTATIO JURIDICA

DE

PARTU
SEPTIMESTRI

QUAM

PRÆSIDE

DN. JEREMIA EBERHARDO

LINCKIO,

Jur. Publ. & Pand. P. P. O. & Cap.

Thomani Canonico,

SOLENNI *Censuræ subijciet*

Ad diem 10. Februar. M DCC XXXIV.

JOH. BAPTISTA LE GOULLON DE COIN
METENSIS.

ARGENTORATI,

Literis GEORG. ADAMI PIESCKERI, Univ. Typogr.

